

MARQUES DE BIBLIOTECA

Faig servir dos ex-libris. El primer, de factura molt senzilla, me'l vaig dibuixar jo mateix fa molts anys. Representa la figura d'un peix i a sota hi ha escrit amb lletres gregues la paraula IXQUC, 'peix'. Pertany a la tradició cristiana més primitiva. La paraula IXQUC és un sinònim format a partir dels mots següents, que per damunt de tot són una confessió de fe:

ΙΗΣΟΥΣ	Jesús
ΧΡΙΣΤΟΣ	Crist
ΘΕΟΥ	(de) Déu
ΥΙΟΣ	Fill
ΣΩΤΗΡ	Salvador

Són una expressió molt bella d'aquella convicció que expressa el llibre bíblic dels *Fets dels Apòstols* 4, 12 i que ha donat sentit a la meua vida: «La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos». ²⁰²⁰ El segon dels ex-libris va ser un obsequi d'un alumne meu artista, Marc Boix, llicenciat en ciències religioses i alumne d'hebreu a la Universitat de Girona. El fons són pàgines de la Bíblia hebrea i el primer pla un còdex i rotlles de la Bíblia. El globus aerostàtic és –evidentment– un altre rotlle de la Paraula

de Déu. L'observador que s'ho mira deu ser el professor d'hebreu en aquest cas, però en realitat podria ser qualsevol persona que hagi fet l'experiència d'endinsar-se dins d'aquesta biblioteca fascinant, plena de paraules poderoses. ²⁰²⁰ La Bíblia és una biblioteca que explica històries que narren com és el món i com som les persones. Hi ha una convicció bàsica que ressona al llarg de tota la Bíblia: «Volia que reconeguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota la paraula que surt de la boca del Senyor» (*Deuteronomi* 8, 3; citat a *Mateu* 4, 4 i a *Lluc* 4, 4). ²⁰²⁰ Tinc el convenciment que la Bíblia ofereix al nostre món la clau de volta que permet interpretar el sentit darrer de la creació i la història. Aquestes paraules poderoses són més penetrants que una espasa de dos talls i són portadores de sentit per a la vida de les dones i els homes del nostre temps i de tots els temps: «Tal com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra i la fecunden, i la fan germinar fins que dona llavor als sembradors i pa per a aliment, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà a mi infecunda. Realitzarà el que jo volia, complirà la missió que jo li havia confiat» (*Isaïes* 55, 10-11).

